

Debreceni Ítéltábla
Gf.III.30.056/2025/5.

A Debreceni Ítéltábla a Tamasikné dr. Török Valéria Rózsa (cím) ügyvéd által képviselt Felperes (cím) felperesnek – a dr. Ligárt Anna (cím) ügyvéd által képviselt Alperes (Nyilvántartási szám: ..., cím) alperes ellen közgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti perben a Miskolci Törvényszék 2024. november 27. napján kelt 13.G.40.050/2024/17. számú ítélete ellen az alperes 23. sorszámu fellebbezése alapján az alulírott napon – tanácsülésen – meghozta a következő

í t é l e t e

t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19 050 (tizenkilencezerötven) Ft másodfokú perköltiséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes az alperes tagja. Az alperes Alapszabályának 12.) - 17.) pontjai szabályozzák a tagsági viszony megszűnését. Eszerint a tagsági viszony megszűnésének ez egyik esete a kizárás. A 13.) pont szerint „Kizárás csak fegyelmi határozattal, a Fegyelmi Szabályzatban meghatározott eljárás lefolytatását követően rendelhető el. A kizárásról az Intézőbizottság dönt.” A 15.) pont szerint a kizárásról hozott határozatot 15 napon belül meg kell küldeni az érintett tagnak, egyúttal a határozatban fel kell hívni a figyelmét arra, hogy a határozat kézbesítésétől számított 15 napos jogvesztő határidőn belül a közgyűléshez címezve, de az Intéző Bizottsághoz benyújtva fellebbezéssel élhet. A fellebbezés ügyében a közgyűlés jár el. A közgyűlés határozata ellen a kézbesítéstől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül – ha a döntést törvénysértőnek tartja – keresetet nyújthat be a bírósághoz. Az Alapszabály 17.) pontja alapján a fegyelmi vétségeket, a fegyelmi büntetéseket, valamint a fegyelmi eljárás részletes szabályait a közgyűlés által elfogadott Fegyelmi Szabályzat határozza meg.

Az alperes Fegyelmi Szabályzata részletezi a fegyelmi vétségeket, a fegyelmi büntetéseket, a fegyelmi szerveket, az első- és a másodfokú fegyelmi eljárás szabályait. A Fegyelmi Szabályzat 30. §-a értelmében a jogerős fegyelmi határozatot – amennyiben az törvénysértő – a vadásztársaság bármelyik tagja, a tudomásra jutástól számított 30 napon belül a bíróság előtt megtámadhatja. A határozat megtámadása a határozat végrehajtását nem gátolja, a bíróság azonban indokolt esetben a végrehajtást felfüggesztheti (1989. évi II. törvény 10. §).

Az alperes elnöke a felperessel, valamint két tagtársával szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett. Az alperes Fegyelmi Bizottságának az elnöke 2023. szeptember 4-ére tűzött fegyelmi tárgyalást, erről értesítette a felperest. Az értesítés tartalmazta a fegyelmi eljárás elrendelésének az indokait, az alapját képező ügyeket, az ülés helyszínét, időpontját, és tájékoztatta a felperest arról is, hogy a fegyelmi tárgyalás a távollétében is lefolytatható, ez a határozat meghozatalának sem akadálya.

A felperes tanúk meghallgatását kérte e-mail útján, amelynek a Fegyelmi Bizottság nem adott helyt, és a felperes meg sem jelent a fegyelmi tárgyaláson.

A Fegyelmi Bizottság 2023. szeptember 4-én hozta meg a 2/2023. (09.04.) számú, részletesen indokolt határozatát, amelyben a felperest a Fegyelmi Szabályzat 4. § (1) bekezdés d) pontja alapján a vadásztársaságból kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdésének b), c) és d) pontjaiban leírt fegyelmi vétségek elkövetése, valamint az Alapszabály 11. és 11. a) pontjaiba ütköző magatartása, továbbá a Házi Szabályzat V. 7. pontjának a megsértése miatt.

A fegyelmi határozattal szemben a felperes fellebbezett. A Közgyűlés 2023. november 3-án hozta meg a 5/2023. (11.03.) számú határozatát, amellyel a fegyelmi határozatot hatályában fenntartotta és a fellebbezést elutasította, és a 6/2023. (11.03.) számú határozatát, amelyben a felperessel szembeni kizárást tartalmazó fegyelmi határozat indokolását osztotta és fenntartotta. A közgyűlési jegyzőkönyv 19. oldalán rögzítette, hogy a Fegyelmi Szabályzat 27. pontja alapján a közgyűlési jegyzőkönyvbe foglalt írásbeli határozatát 15 napon belül kell az érdekeltnek megküldeni.

A felperes a Közgyűlés határozatát 2023. november 16-án vette át. A határozat átirata az alperestől azt a tájékoztatást tartalmazta, hogy „Az alapszabály 15. pontja rendelkezéseinek megfelelően a határozat ellen a kézbesítéstől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül keresetet nyújthat be a bírósághoz”.

[2] A felperes személyesen nyújtotta be keresetét az Ózdi Járásbíróságon 2023. december 14-én a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt. A keresetlevelet az Ózdi Járásbíróság a 2024. február 29-én jogerős 8.P.20.678/2023/4. számú végzésével áttette a Miskolci Törvényszékhez. A felperes a jogi képviselője útján 2024. április 24-én előterjesztett keresetlevelében kérte az alperes Közgyűlése 5/2023. (11.03.) és 6/2023. (11.03.) számú közgyűlési határozatainak a hatályon kívül helyezését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-a és 3:37. § (1) bekezdése alapján, valamint kérte kötelezni az alperest a perköltségének a megtérítésére. Arra hivatkozott, hogy az alperes Alapszabálya nem a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésének megfelelően tartalmazza a tisztességes eljárást biztosító szabályokat, a létesítő okiratnak a Házi Szabályzatra és a Fegyelmi Szabályzatra való utalása a fegyelmi eljárásra „nem elegendő”, a Ptk. módosítással kógensen előírt tartalmi szabályozás feltételeinek nem felel meg, ezért ezen eljárás eredményeképpen érvényes tagkizáró határozat nem születhetett. Érdemben is vitatta a határozatokat, tagadta, hogy fegyelmi vétséget követett volna el, illetőleg a tagkizárást aránytalan fegyelmi büntetésnek tartotta.

[3] Az alperes alaki védekezésként kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 176. § (1) bekezdés i) pontja alapján, hogy a bíróság szüntesse meg a pert, mivel a felperes a perindítási határidőt elmulasztotta.

Érdemben kérte a kereset elutasítását arra hivatkozva, hogy a felperes e körben előadott tényállításai valótlanok.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével az alperes Közgyűlésének 5/2023. (11.03.) és a 6/2023. (11.03.) számú határozatait hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 112 200 Ft perköltséget. Az alperest kötelezte a saját perköltségének a viselésére.

[5] Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta az alperes alaki védekezését (ennek az indokait megadta), és megalapozottnak ítélte a keresetet.

Írányadó jogszabályként jelölte meg a Pp. 342. § (1) és (3) bekezdését, a Ptk. 3:35. §-át és 3:70. § (1) bekezdését.

A jogi következtetése szerint a Ptk. 3:70. § (1) bekezdése olyan garanciális szabályokat rögzít, amellyel szemben nem biztosítja az eltérés lehetőségét, tehát az alperes Alapszabályának a tag kizárására vonatkozó szabályait és azt kell megvizsgálni, hogy az összességében biztosítja-e a tisztességes eljárás lefolytatását.

Az Alapszabályt megvizsgálva azt rögzítette, hogy az nem tartalmazza a tag kizárására vonatkozó részletszabályokat, mert annak körében a Fegyelmi Szabályzatra és fegyelmi eljárásra utal, illetve azt rögzíti, hogy a kizárásról az Intézőbizottság dönt. Tekintettel arra, hogy a Ptk. 3:70. § (1) bekezdése kógens norma, az egyesület Közgyűlése sem térhet el tőle, ezért az alperesnél a szabályozás jellege nincs összhangban a Ptk.-val, következésképpen jogszerűen a tag kizárásáról nem hozható határozat. Az Alapszabály az Intézőbizottság hatáskörébe utalja a tag kizárásáról való döntést, de az alperesnél ilyen szerv a rendelkezésre álló adatok alapján nincs, illetőleg nem is ez a szerv, hanem a Fegyelmi Bizottság és a Közgyűlés döntött a kizárásról, amely így ugyancsak nincs összhangban még az Alapszabállyal sem.

E körben egyetértett az alperes által is hivatkozott, a Szegedi Ítéltábla Pf.20.434/2020/8. számú határozatának az indokolásával, miszerint a kógens jogszabályi rendelkezéseknek nem megfelelő Alapszabály alapján lefolytatott szabálytalan eljárás eredményeként érvényes tagkizáró határozat nem születhet.

A Fegyelmi Szabályzat pedig nem az Alapszabály része, melléklete, azt nem is nyújtották be a nyilvántartó bírósághoz, ezért alaptalan az alperesnek a hasonló tárgykörben született felsőbb bírósági döntésre történt hivatkozása.

A pervesztes alperest kötelezte a pernyertes felperes perköltségének a megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[6] Az alperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes perköltségfizetésre kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves jogi következtetést vont le, ítélete sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését, a Ptk. 3:35. §-át, 3:37. § (1), 3:70. § (1), (4) bekezdését.

Részletesen ismertette Alapszabályának a kizárásra vonatkozó rendelkezéseit [12.) a), 13.), 15.), 17.), 19.), 22.) i), 25.) i), 26.) j), 31.) a), 32.) pontok], amelyek a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésének maradéktalanul megfelelnek, hiszen ez a jogszabályi rendelkezés nem azt a követelményt támasztja az alapszabállyal szemben, hogy az kimerítően szabályozza a fegyelmi eljárás egészét, hanem azt, hogy tartalmazza a tisztességes eljárást biztosító szabályokat és a kizárást lefolytató szervet. Nem jogszabálysértő az, hogy az Alapszabály és Fegyelmi Szabályzat tartalmazza együttesen a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályokat (Győri Ítéltábla a Gf.20193/2022/6. számú határozata).

Az elsőfokú bíróság a Pp. 276. § (1) és (5) bekezdését is megsértette azzal, hogy nem vizsgálta a fegyelmi büntetés alapjául szolgáló fegyelmi tényállásokat.

Az elnöke öt különböző fegyelmi tényállás alapján rendelt el fegyelmi eljárást a felperessel szemben, amely fegyelmi vétségek egyenként is kizárás fegyelmi büntetés kiszabását indokolták.

Tekintettel arra, hogy az alapszabálya nem szenved olyan hiányosságokban, amelyek az egész fegyelmi eljárást jogszerűtlenné tennék, a fegyelmi döntés meghozatala során az eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat megtartotta, ezért a támadott határozatai nem jogszabálysértőek, a felperes keresete megalapozatlan. A fegyelmi eljárás elrendelésének alapjául szolgáló magatartások egyenként is olyan súlyúak, amelyek külön-külön is megalapoznák a leg súlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását.

A fegyelmi eljárás és határozat értékelése körében utalt a Fővárosi Ítéltábla Pf.20813/2021/5., Pf.20636/2023/5. és a Kúria Gfv.30234/2017/3. számú határozataira.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében – lényegében indokai alapján – kérte a fellebbezett ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértette meg az alperes fellebbezésében megjelölt jogszabályhelyeket, a tényállást helyesen tárta fel, abból a jogszabályoknak és az ítélkezési gyakorlatnak megfelelő jogi következtetést vont le.

Az alperes a jogszerű működés érdekében tett felszólításokat figyelmen kívül hagyva, elmulasztotta aktualizálni a jogszabályi követelményeknek megfelelően az Alapszabályát. Így a taggal szembeni tisztességes kizárási eljárást biztosító szabályokat sem határozta meg annak ellenére, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 11. § (1) bekezdése alapján köteles lett volna a létesítő okirata mindazon rendelkezését felülvizsgálni, és szükség esetén módosítani, amelyek nem felelnek meg a Ptk. szabályainak.

Hivatkozott a Debreceni Ítéltábla Pf.20.271/2020/4., a Szegedi Ítéltábla Pf.20.434/2020/8. számú határozatai indokaira, illetve arra, hogy az alperes által hivatkozott, a Győri Ítéltábla Gf.20.193/2022/6. számú döntése a jelen ügyben, az eltérő tényállásra tekintettel nem irányadó.

A kógens jogszabályi rendelkezéseknek nem megfelelő Alapszabály alapján lefolytatott szabálytalan eljárás eredményeként érvényes tagkizáró határozat nem szülehetett, ezért a közgyűlési határozat és a fegyelmi büntetés alapjául szolgáló fegyelmi tényállás nem volt vizsgálható.

[8] A fellebbezés megalapozatlan.

[9] Az ítélőtábla nem lépte át a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátait, nem észlelt ugyanis olyan – a fellebbezésben nem hivatkozott – eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést, amely erre okot adott volna [Pp. 370. § (2)-(4) bekezdései].

Az alperes a fellebbezésében az alaki védekezését már nem tartotta fenn, így az elsőfokú bíróságnak az azt elvető indokai nem képezték a másodfokú felülbírálat tárgyát.

A másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét alapvetően – a felek rendelkezési jogával összhangban – kérelemre gyakorolhatja. E vonatkozásban a kérelemnek nemcsak azt a részét kell figyelembe venni, amelyben a fellebbező fél előadja, hogy a másodfokú bíróságtól milyen döntés meghozatalát kéri, hanem azt is, hogy fellebbezését mely indokok alapján, milyen jogszabálysértésre alapítja (Kúria Pfv.20846/2024/6. számú határozata), illetve a Pp. főszabálya a kérelemben történő felülbírálat, amely összhangban van a felek rendelkezési jogával, az pedig a fellebbezés tartalmi követelményeinek körében rögzített [Pp. 371. § (1)-(2) bekezdés]. A korlátot nemcsak az képezi, hogy a fellebbező milyen tartalmú másodfokú

döntést kér, hanem az is, hogy azt milyen indokkal teszi (Kúria Pfv.20385/2024/5. számú határozata).

A kérelemhez kötöttség tehát a másodfokú eljárásban nem csak a fellebbezési kérelem, hanem a fellebbezés indokai tekintetében is érvényesül, annak (és az ellenkérelemnek) az értékelésével kell állást foglalni abban, hogy a fellebbezési kérelem teljesíthető-e.

Az alperes nem vitatta az elsőfokú bíróság által az okirati bizonyítékok alapján megállapított tényállást, hanem annak a kiegészítését kérte a fegyelmi eljárás körülményeinek és a fegyelmi határozat tartalmának a rögzítésével, és a kiegészített tényállás alapján igényelte eltérő jogi következtetés levonását.

Az ítéltábla szükségtelennek tartotta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítését, azt az alábbi pontosítással elfogadta.

Az elsőfokú bíróság – valószínűsíthetően előírásból eredően – részben tévesen rögzítette ítélete indokolása [3] bekezdésében az alperes Alapszabályának 13.) pontját akként, hogy „a tagsági viszony kizárása csak fegyelmi határozattal, a Fegyelmi Határozatban meghatározott eljárás lefolytatását követően rendelhető el. A kizárásról az Intézőbizottság dönt”. Az helyesen: „Kizárás csak fegyelmi határozattal, a Fegyelmi Szabályzatban meghatározott eljárás lefolytatását követően rendelhető el. A kizárásról az Intézőbizottság dönt.”

Az alperes Alapszabálya 32.) pontja szerint, a vadásztársaság közgyűlése a tagok közül elnökből és kettő tagból álló Fegyelmi Bizottságot választ, amely közvetlenül a közgyűlésnek felelős.

A Fegyelmi Bizottság feladata a fegyelmi eljárások lefolytatása, a hatáskörébe utalt fegyelmi határozatok meghozatala. Hatáskörére és eljárására a Fegyelmi Szabályzatban foglaltak az irányadók.

A Fegyelmi Bizottság elnöke évente beszámol a közgyűlésnek a fegyelmi bizottság tevékenységéről, valamint a vadásztársaság fegyelmi helyzetéről.

[10] A Ptk. – egyesületi tag kizárására vonatkozó – 3:70. § (1), (2) és (3) bekezdése szerint a tagnak jogszabályt, az egyesület alapszabályát vagy közgyűlési határozatát súlyosan vagy ismételten sértő magatartása esetén – bármely egyesületi tag vagy egyesületi szerv kezdeményezésére – a taggal szemben kizárási eljárás folytatható le, ha az alapszabály a kizárást lefolytató szervet és a tisztességes eljárást biztosító szabályokat meghatározta.

A tag kizárását kimondó határozatot írásba kell foglalni és indokolással kell ellátni; az indokolásnak tartalmaznia kell a kizárás alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékokat, továbbá a jogorvoslati lehetőségről való tájékoztatást. A kizáró határozatot a taggal közölni kell.

Az alapszabály a kizáró határozat ellen fellebbezési lehetőséget biztosíthat, ebben az esetben az alapszabályban rendelkezni kell a fellebbezési eljárásról és a fellebbezést elbíráló egyesületi szervről.

A Ptk. 3:70. § (4) bekezdése szerint semmis az alapszabály olyan rendelkezése, amely az (1)–(3) bekezdésben foglalt szabályoktól eltér.

Az elsőfokú bíróság a tag kizárására vonatkozó részletszabályok alapszabályban történő rögzítésének a hiányára alapította azt, hogy az nincs összhangban a Ptk. 3:70. § (1) bekezdésével, mint kógens normával, és az eljárást azért sem tartotta jogszerűnek, mert az alapszabály az Intézőbizottság hatáskörébe utalja a tag kizárásáról való döntést, de ilyen szerv – a rendelkezésre álló adatok alapján – nincs az alperesnél, illetőleg nem is ez a szerv, hanem a Fegyelmi Bizottság és a Közgyűlés döntött a kizárásról.

A Ptk. 3:70. § (1) bekezdése – eltérést nem engedően – a kizárást lefolytató szerv és a tisztességes eljárást biztosító szabályokat meghatározását követeli meg az alapszabály mellőzhetetlen tartalmi elemeként.

Szükségtelen azonban az abban való állásfoglalás, hogy az alperes alapszabályának a fellebbezésben hivatkozott rendelkezései elégségesen biztosítják-e a tisztességes eljárást, hiszen az alperes (a fegyelmi eljárással, az Intézőbizottsággal és a Fegyelmi Bizottsággal kapcsolatos alapszabályi rendelkezések ismertetésén túl) értékelhető érveléssel nem vonta kétségbe az elsőfokú bíróságnak a „szervezeti anomáliára” alapított jogi következtetését.

Ennek a helyessége esetén pedig részleteiben a fegyelmi eljárás, illetve határozat vizsgálata – az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával egyezően – szükségtelen, ezért a tényállást sem kell kiegészíteni, illetve az alperes által felhívott, a fegyelmi eljárásra vonatkozó eseti döntések a jelen ügyben nem irányadóak.

[11] Az ítéltábla mindezek alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján.

[12] A másodfokon is pervesztes alperes a saját másodfokú perköltségét (fellebbezési eljárási illeték, ügyvédi munkadíj) maga viseli, és köteles a felperes másodfokú perköltségének (a jogi képviselője munkadíja) a megfizetésére [Pp. 83. § (1) bekezdése] a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti általános teljesítési határidőben. Az ítéltábla ennek az összegét – a felperes által megjelölt, az időközben hatályon kívül helyezett, de a fellebbezés benyújtási időpontjára (2025. január 17.) tekintettel a jelen ügyben még alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) és 4/A. § (1) bekezdése alapján [mivel a felperes által megjelölt 3. § (2) bekezdés a) pontja, tekintettel a meg nem határozható pertárgyértékre, nem alkalmazható] a fellebbezési ellenkérelem elő- és elkészítésével kifejtett ügyvédi tevékenységet 5 órában meghatározva – 15 000 Ft + áfa = 19 050 Ft-ban állapította meg.

Debrecen, 2025. április 17.

Dr. Görög Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró